Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.

Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Hausenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*: în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.

Preţulu inserţiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifa şi învoielă.

Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.

Pentru România şi străinătate:
Pe unu anu 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.

Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.

Atâtu abonamentele câtu şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 70. **Braşovŭ, Mercurĭ, 30 Martie (11 Aprilie)** **1888.**

Nou abonamentŭ

la „GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentu la care învitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe şese lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe şese lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anu 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Braşovŭ, 29 Martie st. v. 1888.

Cu venirea ministerului Rosetti la cârma statului românŭ, spiritele s'au mai liniştitŭ şi oposiţiunea e mulţămită deocamdată, că d-lŭ I. C. Brătianu nu mai e la guvernŭ.

Unele ḑiare oposiţionale au datŭ espresiune acestei multămirĭ, mai cu semă că noulŭ guvernŭ încă dela începutŭ a săvĕrşitŭ unele acte, care au fostŭ aprobate fără reservă chiar şi de oposiţionalii cei mai înverşunaţĭ. Intre acestea e şi ocuparea unorŭ posturĭ de înalţĭ funcţionarĭ cu bărbaţĭ, carĭ se bucură de încrederea tuturorŭ partidelorŭ.

Unŭ altŭ actŭ săvĕrşitŭ de noulŭ guvernŭ, care va contribui negreşitŭ şi elŭ la calmarea spiritelorŭ, e menţinerea vechilorŭ funcţionarĭ, capabilĭ şi probaţĭ, chiar şi a celorŭ întraţĭ în serviciu sub guvernulŭ d-lui I. C. Brătianu. Acĕsta e o bună pornire spre a ajunge odată la o stabilitate a funcţionarilorŭ atâtŭ de multŭ dorită în România, care nu póte fi decâtŭ în interesulŭ ţĕrii. Mergĕndŭ astfelŭ înainte, noulŭ guvernŭ 'şĭ-ar pute înşgheba unŭ partidŭ câtŭ de micŭ, de care acum e lipsitŭ.

Nu-i vorbă, la o sprijinire durabilă din partea partidelorŭ din parlamentŭ nu se póte aştepta guvernulŭ actualŭ. Deja i s'a spusŭ, că bugetele i-le voteză, dĕr mai multŭ nu; ĕr după acĕsta sĕ disolve camerele şi sĕ se facă nouĕ alegerĭ pentru corpurile legiuitóre. Guvernulŭ s'a şi declaratŭ învoitŭ cu acĕsta şi precum ni s'a telegrafiatŭ adĭ, alegerile pentru nouĕle corpurĭ legiuitóre se vorŭ face în prima jumĕtate a lunei Septemvre din anulŭ curentŭ.

Mai importantŭ este a se sci, ce atitudine va observa noulŭ guvernŭ în politica esternă a României.

Noului guvernŭ i s'a făcutŭ şi dintr'o parte şi dintr'alta imputarea, că va face politică nemţéscă, şi la acĕstă imputare negreşitŭ a contibuitŭ adĭ şi faptulŭ, că pressa din Pesta şi din Viena s'a declaratŭ fórte mulţămită cu modulŭ cum s'a resolvatŭ crisa ministerială. Ea ḑice adecă, cumcă noulŭ cabinetŭ românŭ va continua a duce mai departe firulŭ politicei esterne adoptată de d-lŭ I. C. Brătianu, căruia oposiţiunea îi făcea imputarea, că se scaldă în apele politicei nemţescĭ.

Noulŭ ministru de esterne d-lŭ Carp a făcutŭ în acĕstă privinţă o declaraţiă în şedinţa de erĭ a camerei, ḑicĕndŭ că e curată legendă afirmarea, cumcă dênsulŭ şi colegii sĕi facŭ politică germană.

Nu cunóscemŭ încă întrega declaraţiune a ministrului de esterne, dĕr de sigurŭ va fi ḑisŭ, cumcă politica esternă ce o face trebue sĕ fiă o politică românéscă, adecă amĕsuratŭ intereselorŭ ţĕrii.

E naturalŭ, că fiecare dintre guvernele marelorŭ state interesate la politica esternă a României caută sĕ interpreteze schimbarea ministerială, aşa cum s,a făcutŭ, în interesulŭ sĕu. Astfelŭ vedemŭ că pressa rusĕscă ar vrea sĕ esplice schimbarea guvernului din Bucurescĭ în sensŭ antigermanŭ, adică contrar alianţei germano-austriace.

Noi credemŭ însĕ, că politica esterióră a României se va dirige ca şi până acuma după cum dictéză interesele ţĕrii, şi de aceea părerea nóstră e că cele ce se petrecŭ adĭ în România privescŭ cu deosebire consolidarea ei internă, dela care atêrnă în prima liniă viitorulu ţĕrii şi tăria ei.

Pressa germană şi Ungurii.

O telegramă din Berlinŭ cătră „Pester Lloyd" comunică următorele:

Unŭ articulŭ de fondŭ alŭ foiei (oficióse) „Kreuzzeitung" polemiséză viu contra atacurilorŭ pressei unguresci asupra armatei comune, reînoite cu ocasiunea retragerei ministrului comunŭ de rĕsboiu contele Bylandt-Rheidt. Fóia germană întrebă, decă nu e la îndemână nicĭ unŭ procurorŭ alŭ statului? Gloriosulu stêgŭ împĕrătescŭ negru-galbenŭ nu va ceda stêgului lui Stefanŭ, pe care nobilimea maghiară l'a ridicatŭ fórte adeseorĭ contra suveranului legitimŭ. Coróna habsburgică în orĭce timpŭ ar pute pune în marginile cuvenite escesele abusive de putere şi ameţela de suveranitate naţională ale Maghiarilorŭ.

La acĕstă telegramă, care a făcutŭ sânge rĕu în Pesta, obser- vă „Pester Lloyd" în cunoscutu-i stilŭ:

Acĕstă telegramă amŭ primit'o cu puţinŭ înainte de miedulŭ nopţii; deocamdată reproducemŭ acĕstă expectoraţiune a unorŭ creerĭ aprinşĭ fără altă observare şi vomŭ aştepta cuprinsulŭ întregŭ alŭ articulului, înainte de a da rĕspunsulŭ cuvenitŭ la acĕstă impertinenţă a vr'unui Junker prusianŭ ameţitŭ de bĕutură.

Cum vedemŭ, o sĕ avemŭ o discuţiă interesantă.

Deputatulŭ Michailŭ Popovicĭ şi camera ungară.

In şedinţa dela 7 Aprilie n. preşedintele camerei deputaţilorŭ ungurĭ şĭ-a presentatŭ raportulŭ sĕu în afacerea deputatului Michailŭ Popovicĭ. Raportulŭ dice:

Anuuţŭ onor. camere, că amĕsuratŭ raportului meu făcutŭ în şedinţa dela 3 Martie a. c. am învitatŭ în sensulŭ art. de lege XLI din 1876 prin scrisóre pe deputatulŭ Michailŭ Popovicĭ, alesŭ în cerculŭ electoralŭ Caransebeşŭ din comitatulŭ Caraşŭ-Severinŭ, ca în intervalŭ de 15 ḑile sĕ-şĭ presinte mandatulŭ. Acéstă a mea învitare, pe cum se dovedesce din hârtia de îmânare trimesă cu raportulŭ Nr. 7172 alŭ fişpanului comitatului Caraşŭ-Severinŭ dela 9 Martie, s'a îmânatŭ d-lui Michailŭ Popovicĭ însu-şĭ la 7 Martie; cu tóte astea până acum dênsulŭ nu 'şĭ-a presentatŭ mandatulŭ, ba precum declară în două scrisorĭ, nicĭ nu e aplecatŭ a face acésta. De aceea rogŭ onor. cameră sĕ transmită afacerea acésta, în sensulŭ §. 6 art. de lege XLI din 1876, la comisiunea de incompatibilitate."

Scrisorile d-lui Michailŭ Popovicĭ suntŭ cunoscute cetitorilorŭ noştri. Comisiunea de incompatibilitate va decide precum a decisŭ asupra mandatului d-lui generalŭ Doda şi aşa va trebui sĕ se facă o a treia alegere.

Alba-Iulia, 8 Aprilie n. 1888*).

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.)

Intrunirea convocată de redactorulŭ Dr. A. Mureşianu în afacerea subsidiilorŭ pentru ajutorarea şi susţinerea „Gazetei Transilvaniei" s'a ţinutŭ erĭ aicĭ în Alba-Iulia la otelulŭ „Sóre."

Dintre contribuenţii la acele subsidii din anii 1860—1863, carĭ au luatŭ parte la întrunire, notămŭ, pe lângă d-lŭ advocatŭ Georgiu Filipŭ, care la 1860 a iniţiatŭ colectele pentru sprijinirea „Gazetei," pe domnii: Axente Severu, protopresbiterŭ Alex. Tordăşianu, advocatŭ Mateiu Nicola, jude reg. în pensiune Basiliu Başiota, advocatŭ Nicolau Barbu şi pe alţii din diferite părţĭ.

După constituirea adunării alegându-se ca preşedinte d-lŭ protopop Tordăşianu, ear ca notarŭ domnii Georgiu Filip şi Mateiu Nicola, redactorul „Gazetei" a făcutŭ darea s'a de semă despre administrarea sumelorŭ contribuite la 1860—63, arătândŭ totodată în general greutăţile prin care a avutŭ sĕ trécă fóia şi în specialŭ neajunsurile cu carĭ s'a luptat ea începênd dela 1865 de când au încetatŭ contribuirile din vorbă, precum şi fasele prin carĭ a trecutŭ fóia până când s'a pututŭ avênta la starea de a pute corespunde dorinţei generale a publicului românŭ devenindŭ o fóiă cuotidiană, a indegetatŭ totodată şi la sacrificiile, ce le-au reclamatŭ interesele de esistenţă ale foii dela redactorii ei în acestĭ 25 de anĭ din urmă.

După darea de sémă, care a fost ascultată cu viu interesŭ de cătră adunare, s'a alesŭ o comisiune de trei, compusă din domnii Axente Severu, Mateiu Nicola şi Basiliŭ Başiota cu însărcinarea de a revisuĭ socotelele şi a face adunării o propunere de conclusŭ.

După suspendarea şedinţei, ca sĕ se pótă consulta comisiunea, redeschiḑênduse peste vre-o oră şi unŭ cuartŭ, comisiunea raporteză prin d-lŭ advocatŭ Mateiu Nicola.

Adunarea în urma raportului comisiunei se declară **deplin satisfăcută** cu **darea de sémă a d-lui redactorŭ alŭ „Gazetei"** şi voteză în unanimitate o propunere de conclusŭ, alŭ căreia cuprinsŭ vi'lŭ voiu comunica pe basa procesului verbalŭ alŭ adunării. Adunarea s'a terminată la órele 6 sera.

X.

*) Acéstă corespondenţă nu ni-a sositŭ până adĭ, cu tóte că ni s'a espediatŭ Duminecă. precum se vede din data scrisorii. Red.

SCIRILE ḐILEI.

Unu membru alŭ fostei societăţĭ locale dela „Griviţa" întrebă pe colegulŭ, care a luatŭ în păstrare banii contribuiţĭ în „Bucura" pentru cumpĕrarea unui harmoniu: pe când va fi dispusŭ sĕ concheme pe membrii contribuenţĭ ca se le dea sémă de acea sumă şi, fiindŭ cam de multŭ la păstrare, şi despre interesele cuvenite?

* *

In cerculŭ Branului s'au alesŭ deputaţĭ mirenĭ la sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu d-nii: Ioanŭ cavalerŭ de Puşcariu şi Dr. Nicolau Popŭ, conrectorŭ gimnasialŭ.

* *

Codulŭ militarŭ austro-ungarŭ se va modifica în modŭ esenţialŭ: efectivulŭ de rĕsboiu alŭ armatei comune nu se va mai fixa prin cifre; obligamentulŭ militarŭ va începe cu anulŭ alŭ 21-lea alŭ etăţii; voluntarii pe unŭ anŭ vorŭ fi obligaţĭ espresŭ a depune la finele anului esamenulŭ de oficerŭ, în casŭ contrarŭ vorŭ trebui sĕ servéscă încă unŭ anŭ, şi alte modificărĭ. Tractările între ambele ministere se continuă. Proiectulŭ de lege respectivŭ se va presenta parlamentelorŭ la tómnă.

* *

De mai multe ḑile între vitele cornute de pe hotarulŭ Oedenburgului, în Ungaria de nordŭ, bântue în modŭ epidemicŭ bóla de gură şi de unghii.

* *

Făcêndu-se denunţarea, că în galeria de tablourĭ din Pesta s'au comisŭ defraudărĭ de banĭ publicĭ, s'a pornitŭ cercetare. E acusatŭ cancelistulŭ Szabo din numita galeriă. Szabo dice, că totdeuna banii s'au datŭ toţĭ directorului galeriei, Pulszky. Vomŭ vedea ce descopere ancheta. Până atuncĭ deputatulŭ Geza Polonyi va interpela din nou în acĕstă afacere pe ministrulŭ de instrucţiă.

* *

La primăria cercului Elisabethstadt (Elisabetopole) din Pesta s'a descoperitŭ o defraudare de banĭ comunalĭ, comisă de cancelistulŭ Geza Kaszap, care nicĭodată n'a fostŭ controlatŭ de nimenea. Banii defraudaţĭ dela 1885 suntŭ în sumă de 5—6000 fl. Kaszap a fostŭ arestatŭ,

---

Kossuth şi emigraţiunile unguresci.

Ludovicŭ Kossuth a adresatŭ redactorului ḑiarului „Hungaria" din Newyork o scrisóre, în care se plânge amarŭ contra emigraţiunei din Ungaria la America, ce în timpulŭ din urmă mai virtosŭ a luatŭ proporţiunĭ de totŭ îngrijitóre. Etă ce ḑice între altele Kossuth în acea scrisóre:

Mie-mĭ causéză profundă întristare şi ne'ncetatŭ mĕ înspăimântă emigraţiunile în massă ce pornescŭ în timpulŭ mai nou din patria mea la America şi carĭ emigraţiunĭ se estindŭ şi asupra maghiarimei. Aci nu e vorba de unŭ refugiu necesitatŭ de împrejurărĭ politice, ci vorba e de emigrare prin care se caută o schimbare de patriă.

Acésta e lucru înspăimântăto

ind-că este unŭ semnŭ alŭ timpului, prin care se arată, că sermana mea patriă maghiară nu numai în privința politică, ci și în privința situațiunei comune economice este fórte greu bolnavă; dér unŭ lucru adêncŭ întristătorŭ este acesta și pentru aceea, că cugetândŭ cățĭ inimicĭ, atâtŭ în patriă câtŭ și în afară din patriă, amenință esistența maghiarimei constătătóre din o mână de ómenĭ, mĭ-e cu neputință sĕ nu considerŭ de o adevĕrată nenorocire națională împrejurarea, că iubirea de loculŭ nascerei nicĭ nu este destulŭ de generalisată, nicĭ nu este destulŭ de puternică pentru a face pe maghiarimea din acea țéră nefericită ca ea pe ea sĕ se rețină, și sĕ înceteza cu emigrările.

Sciu, că d-vóstrĕ acolo în America vĕ nisuițĭ sĕ păzițĭ integritatea maghiarismului Maghiarilorŭ emigrațĭ, și acéstă nisuință posibilŭ că va avé atâta influință, că emigrantulŭ maghiarŭ va rĕmâné maghiarŭ și și póte sĕ rĕmână unulŭ ca acela, care este născutŭ în America din mamă maghiară cu tată maghiarŭ, căcĭ urma lăsată de mâna mamei și timbrulŭ crescerei materne nu se póte sterge, e indelebilŭ. Dér din generațiune în generațiune numai așa s'ar puté conserva în America maghiarismul Maghiarilorŭ emigrațĭ, décă aceștia, locuindŭ în masse marĭ la olaltă, ar constitui comune unguresci, séu décă maghiarismulŭ lorŭ (de ceea ce Dumnedeu ferescă) s'ar împrospĕta mereu prin nouĕ și nouĕ emigrărĭ. Afară de asta maghiarimea din America deja în a doua generațiune involuntarŭ se contopesce cu limba mamei străine, a ținutului streinŭ, se absórbe în caracterulŭ, în moravurile acestui ținutŭ străinŭ; acésta e o necesitate socialistică, care de multe-orĭ la prima generațiune își produce efectulŭ.“

După acésta amintesce Kossuth, că a primitŭ multe epistole din America dela urmașĭ de ai generațiunilorŭ curatŭ maghiare de odinióră, la carĭ urmașĭ însĕ astădĭ nicĭ urmă nu se mai vede că ar fi de origine maghiară, nu își mai sciu nicĭ numele de familiă unguresců, pe care l'au eredit dela tatălŭ lorŭ. La totŭ casulŭ, accentuéză Kossuth, emigrații sunt perduțĭ pentru patria maghiară și în emigrațiunĭ elŭ vede o apariţiune fórte tristă pentru patria maghiară, o adevĕrată nenorocire națională, cum o numesce elŭ.

O RECTIFICARE.

Micăsasa, 7 Aprilie n. 1888.

Onorată Redacțiune! In interesulŭ adevĕrului binevoițĭ, Vĕ rogŭ, a da locŭ în prețuitulŭ diarŭ „Gazeta Transilvaniei“ următórei *rectificărĭ*: Diarulŭ germanŭ „Kronstädter Zeitung“ din Brașovŭ cu dtulŭ 29 Martie a. c. Nr. 74 între varietățĭ scriindŭ despre casulŭ nefericitŭ, întêmplatŭ sub iazulŭ morei dela Micăsasa, când s'au înecatŭ unŭ bărbatŭ cu soția sa, — publicatŭ și în „Gaz. Trans.“ din 11/23 Martie a. c. Nr. 55 — dice: că „pre când unii dintre cei rĕsturnațĭ cu luntrița în apă cercau cum sĕ'șĭ scape vieța, pre atunc poporulŭ, care se adunase pe țĕrmurĭ, spre a afla cadavrele celorŭ înecațĭ, la sfatulŭ preotului au pusŭ pe o fălia de pâne o lumină aprinsă, și fălia cu făclia au lăsat'o pe suprafața apei, în acea credință deșĕrtă că unde se va opri făclia de pâne, acolo pe fundulŭ apei se află cadavrele înecațilorŭ.“

După ce însĕ în Micăsasa actualmente numai eu sunt preotŭ, urméză că scornitura cu „sfatulŭ popii“ mĕ atinge pe mine și ca onor. publicŭ cetitorŭ sĕ nu crédă că dlŭ corespondentŭ alŭ diarului "Kronstädter Zeitung" vorbesce adevĕrulŭ și prin acésta sĕ fiă indusŭ în eróre, voiu descrie cum s'a întêmplatŭ lucrulŭ.

Joi în 15 Martie s. n. an. c. (în „Gazeta“ din eróre s'a scrisŭ Miercurĭ în 14) pe la 9 óre post. m. s'a rĕsturnatŭ luntrea cu 12 ómenĭ, carĭ voiau sĕ trécă dela malulŭ stângŭ la celŭ dreptŭ alŭ Têrnavei marĭ.

Au scăpatŭ 10 și s'au înecatŭ 2 inșĭ, bărbatulŭ cu soțiă-sa, în urma cărora au remasŭ 5 copii minorenĭ.

Casulŭ acesta s'a lățitŭ curênd în comună și a produsŭ cea mai mare compătimire, și deși era o tină de totŭ mare, totuși mai toțĭ ómenii din comună au eșitŭ la loculŭ unde s'a întêmplatŭ nefericirea. Insĕ eu, deși adêncŭ întristatŭ pentru nenorociții înecațĭ și mai cu sémă pentru orfanii lorŭ, am rĕmasŭ acasă fiindŭ că sunt sătulŭ de luntri și de ape, fiindŭ și eu în vieța mea de 3 orĭ în asemenea periculŭ, și încă odată numai cu câțĭ-va metri mai în josŭ de unde s'a întêmplatŭ acum nenorocirea.

Precând au ajunsŭ ómenii din comună la Têrnavă, cei scăpațĭ din gura morții s'au dusŭ unii în comuna vecină Țiapu, ér alții într'o crîșmă apropiată unde șĭ-au schimbatŭ vestmintele, așa sătenii trebuiau sĕ stea pe malulŭ dreptŭ și sĕ privéscă apa în susŭ și în josŭ, că încă nu se scia sigurŭ nicĭ câțĭ și nicĭ cine s'a înecatŭ.

Ca sĕ se bage cu înotulŭ nime nu cuteza, fiindŭ apa tare mare și repede, ba mergea pe ea și puțină ghiață, ér luntrea era cufundată, încâtŭ mulțĭ credeau că s'a dusŭ de multŭ pe apă la vale.

Prin urmare îi vine omului tare curiósă fantasia d-lui corespondentŭ alŭ amintitului diarŭ, cum vede elŭ: „pe unii luptându-se cu valurile și alții umblândŭ la sfatulŭ popei cu lumina și fălia de pâne după cei înecațĭ.“

Óre când ar fi pututŭ cineva umbla pe apă, fiă chiar cu luntrea, după cine ar fi umblatŭ mai întâiu? eu credŭ că după cei vii „carĭ se luptau cu valurile apei“ și numai după aceea după cei morțĭ. Sĕ se scie însĕ și aceea, că tótă „lupta cu valurile apei“ atuncĭ nu putea dura decâtŭ celŭ multŭ 5 minute și se termina orĭ spre bine orĭ spre rĕu. „Lupta cu valurile apei“ a statŭ în aceea, că cei carĭ au scăpatŭ s'au prinsŭ toțĭ de câte o nuia dela fundulŭ iazului, căcĭ altcum, sĕ fi fostŭ voinicĭ chiar ca d-lŭ corespondentŭ, și totŭ trebuia sĕ se finéscă „lupta“ cu pierderea vieții.

Atâta s'a întêmplatŭ în diua nenorocirei, și eu desfidŭ pe orĭ cine ca sĕ îmĭ arate, că eu am vorbitŭ în diua aceea orĭ în cele următóre până astădĭ baremĭ cu unŭ singurŭ omŭ din comună orĭ dimprejurulŭ acesta asupra mijlócelorŭ de a puté afla cadavrele înecațilorŭ, și nicĭ am vĕdutŭ, nicĭ am auditŭ ceva în acestŭ obiectŭ. Prin urmare descrierea d-lui corespondentŭ alŭ diarului „Kronstädter Zeitung“ cu privire la „sfatulŭ popei pentru folosirea pânei și a luminei“ este séu o erore culpabilă, séu o ofensă tendențiósă a corespondentului fóiei germane față cu persóna mea.

Primițĭ vĕ rogŭ adênculŭ respectŭ ce vĕ păstrezŭ.

Filipŭ Docolinŭ.
paroch greco-cat.

Intêmplărĭ diferite.

Omorŭ. In comuna Szerbklari din Ungaria se petrecură în dilele acestea nisce crudimĭ îngrozitóre. Unŭ arestantŭ, care'șĭ omorîse pe mamă-sa, câtŭ timpŭ fù în arestŭ se purtă bine așa că necondiționatŭ fù pusŭ în fine în libertate. Indată ce se vĕdu însĕ liberŭ, prima lui faptă fù, că luă unŭ revolverŭ, se duse cu elŭ la primarulŭ satului și îlŭ descărcă asupra lui. Glonțulŭ însĕ nu nimeri pe primarulŭ, ci pe soția acestuia care tocmai atuncĭ întra în casă și pe care o răni de mórte. De aci se duse la notarulŭ și fiindcă notarulŭ nu era acasă, împușcă în loculŭ acestuia pe ajutorulŭ notarului, pe care îlŭ nimeri dreptŭ în pântece și care astădĭ trage de mórte. La audulŭ împușcăturei năvăli în casă grădinarulŭ notarului, sĕlbaticulŭ arestantŭ însĕ și pe acesta îlŭ întêmpină cu glónțe, rănindu-lŭ greu. Impușcă totodată și pe unŭ altŭ individŭ, care din întêmplare se afla pe stradă tocmai dinaintea casei notarului. In fața atâtorŭ omorurĭ, se adună mulțime de poporŭ ca sĕ pună capĕtŭ crudimilorŭ sĕlbaticului arestantŭ, dér toțĭ se înspăimêntară de amenințările acestuia și nu cutezară a 'i se pune în cale. Pe când solgăbirĕulŭ respectivŭ se duse cu gendarmii la casa ucigașului, nu aflară decâtŭ urmele unei nouĕ sĕlbătăcii a lui, își omorîse nevasta, pe care gendarmii o găsiră cu capulŭ sdrobitŭ în bucățĭ. Nu se scie, décă nefericita femeiă a fostŭ prima, orĭ ultima victimă cu care șĭ-a încheiatŭ ucigașulŭ șirulŭ omorurilorŭ săvĕrșite în acéstă di, ceea ce se scie însĕ este, că ucigașulŭ a dispărutŭ și până în timpulŭ de față nu s'a pututŭ prinde.

Convocare.

Adunarea generală a Associațiunii de creditŭ și depunerĭ „Meseriașulŭ Românŭ“ se convócă conformŭ §-lui 31 din Statute pentru anulŭ 1887 la 13 (25) Aprilie a. c. și se va ține la 2 óre d. pr. în localulŭ institutului, têrgulŭ straelorŭ Nr. 147, ceeace se aduce la cunoscință pentru fiecare membru.

Obiectele pentru ordinea dilei sunt:

1. Președintele va deschide adunarea generală.
2. Presentarea listei despre membri și cuote (§. 40 lit. f.)
3. Raportulŭ direcțiunei.
4. Raportulŭ comitetului de supraveghiare asupra raportului direcțiunei.
5. Cetirea bilanțului presentatŭ de Direcțiune.
6. Raportulŭ comitetului de supraveghere asupra bilanțului Direcțiunei.
7. Impărțirea profitului din anulŭ 1887.
8. Darea absolutoriului pentru cassarŭ, directorŭ esecutivŭ și direcțiune.
9. Alegerea a doi membrii în Direcțiune.
10. Aprobarea regulamentelorŭ primite de Direcțiune, anume:
   a) Regulamentulŭ pentru censură.
   b) Regulamentulŭ pentru afacerile interne și
   c) Regulamentulŭ pentru depunerĭ și
11. Schimbarea §-lorŭ 4, 9, 12 și 35 din statute.

On. Domnĭ membri, carĭ nu potŭ lua parte la adunarea generală, au dreptulŭ conformŭ §. 33 din statute a împuternici în scris pe unŭ altŭ membru sĕ-i represinte.

Brașovŭ, 28 Martie (9 Aprilie) 1888.

Bart. Baiulescu.
președ.

Academia Română
sesiunea generală din anulŭ 1888.

(Urmare.)

II. Publicațiunile Academiei.

1. Din Analele Academiei s'au publicatŭ următórele volume:

Tomulŭ IX, cuprinde partea administrativă și desbaterile anului 1886—87. Sacțiunea a II-a a Tomului VIII cuprinde următórele memorii:

Amintirĭ despre Grigorie Alexandrescu. Scrisóre cătră V. Alexandri. de Ionŭ Ghica.

Apulum, Alba-Iulia, Bĕlgradŭ în Transilvania. Studiu de G. Barițŭ.

Schițe din vieța Mitropolitului Ungro-Va-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(5)

NUNTA IN ȘCHEIU.

Până pe la 1830.

După ce ocoliau, éră se aședau la locŭ, cum fuseseră mai nainte și popa le mai cetia din cărțĭ și după-ce isprăvia le da povețe ca sĕ se aibă bine, sĕ se îngădue unu cu altu și sĕ trăiască fericițĭ și apoi le spunea de sărutau mâna nunului și nunii.

După-ce îi cununa îi scria pe cei tinerĭ la protocolŭ, îi scria părintele orĭ vr'unŭ curatorŭ de ai bisericii, uneorĭ numai decâtŭ, alteorĭ după-ce eșiau din biserică. Dér de plătitŭ trebuiau sĕ plătéscă atuncĭ, și de plătitŭ plătia nunu câte trei, patru, cincĭ sfanțihe de argintŭ, după câtŭ vrea și după câtŭ îi da mâna, că nu se plătia ca acuma totŭ într'unŭ felŭ. Apoi eșiau din biserică și clisieru în tinda bisericii punea taleru cu cheile bisericii și cu apă de punea nunu creițarĭ, și ómenii carĭ vreau.

Când eșiau din biserică, lăutarii erau acolo așteptândŭ la pórta bisericii; dér a unii totŭ nu se duceau lăutarii sĕ-l ducă; se duceau nuntașii și fără lăutarĭ.

Când porniau dela biserică, lăutarii începeau sĕ dică marșurĭ, și diceau într'una până ajungeau unde se făcea nunta. Ei mergeau întâiu; după ei veniau chemătorii (colăcerii) încinșĭ peste mijlocŭ, peste haine, cu câte o cârpă făcută în douĕ în colțurĭ, adecă încinșĭ cu basmalele căpĕtate dela miresă, dela pungă; ei erau călărĭ și caii gătițĭ și ei cu cârpe legate la urechĭ de-a drépta și de-a stânga de frâu de atârnau în josŭ. Apoi veniau băieții, carĭ duceau făcliile. După ei venia nunu cu ginerele de'mpreună, apoi ómenii; după ei venia nuna cu miresa de'mpreună, apoi nevestele.

Nunta de obiceiu se făcea la ginere, de avea unde s'o facă, de nu, o făcea la vre-o rudă a lui séu la socra a mică. In curtea, unde se făcea nunta, la intrare era în drumŭ unŭ ciubĕrŭ mare și curatŭ plinŭ cu apă, cu câteva bucățele de pâne și câte o flóre orĭ douĕ, mușcatŭ, orĭ rujmărinŭ, și era acolo pentru ca sĕ pună în elŭ ómenii creițarĭ, pe care îi lua cine pusese ciuberu, de obiceiu băiețĭ de-ai casii, pentru că la fete, la muierĭ și la feciorĭ le era rușine sĕ stea lângă ciubĕrŭ și sĕ păzéscă creițari pe care îi puneau ómenii. Imprejurulŭ ciubĕrului erau îngrămădițĭ totŭ băieții venițĭ sĕ vadă nunta și uneorĭ câte unu din ei făcea „pui de giolŭ“: băga pe nevĕdute mâna în ciubĕrŭ, lua ce putea din ceițarii din elŭ și fugia.

Nuntașii ajungeau unde se făcea nunta și ședeau în curte; așa se dicea, că „șade în curte“. In fruntea curții era o masă în patru colțurĭ, acoperită cu o pânzătură frumósă. Pe masă era, pe o tavă, o găină tăiată și jumulită frumosŭ, duoi colacĭ, în colacĭ câte unŭ firŭ de rujmărinŭ, apoi douĕ sticle cu vinŭ și încă unŭ talerŭ de obiceiu unŭ castronŭ*) de cusutorŭ și în elŭ câteva bucățele de pâne, presărate cu sare. — Sub masă era o căldare de rufe, mare nouă, și în căldare o ploscă cu vinŭ. Găina, colacii și plosca cu vinŭ erau dela nunu. Décă nunu se'nvoia cu ginerele, ca sĕ pună și elŭ, îi cumpĕra și căldare, décă nu, o împrumuta dela cineva, ca sĕ fiă acolo sub masă. — Pe lângă masă în frunte, și de-a drépta și de-a stânga pe mai departe, erau aședate lăițĭ și scaune, pe care ședeau ómenii; partea din spre pórtă era slobodă: pe acolo veniau chiămătorii de dăruiau.

In fruntea mesii pe scaunŭ sta nunu; la spatele lui sta, în picióre, nuna, miresa cu procovu în capŭ și ginerele, ér la spatele lorŭ erau cei doi băiețĭ cu făclile de cununiă: una a ginerelui și alta a miresii; a cui ardea mai multŭ, acela avea sĕ móră mai întâiu; așa se credea.

Lăutarii așteptau la pórtă și diceau marșu de câte orĭ vedeau că mai vine câte unŭ nuntașŭ.

După-ce ședeau în curte nunu și ómenii, nunu lua de pe masă o sticlă de vinŭ, închina întâiu elŭ și o da la ómenĭ înainte; închina și din cealaltă și o da și pe aceea pe cealaltă parte, de închinau toțĭ ómenii, câtŭ ținea dăruitu, de câte douĕ orĭ, de câte mai multe orĭ. Când se isprăvia vinu din sticle, se aducea altu. Câtŭ ținea dăruitu, ómenii aședațĭ pe scaune vorbiau între dênșii: cei mai bĕtrânĭ vorbiau despre vremurile apucate de ei, de potópe și ploi, carĭ au mâncatŭ délurĭ și pădurĭ întregĭ, de vremurĭ tarĭ, de rĕsbóie și bóle pustiitore, de felŭ de felŭ de gădinĭ, de lupĭ și de urșĭ și de felŭ de felŭ de întêmplărĭ și băiețĭ pe la spate se apropiau ușurelŭ

*) Blidu de cositorŭ cu tórte séu urechĭ.

lahiei Filaretu II-lea 1792 și ale altorŭ persóne bisericescĭ cu carĭ elŭ a fostŭ în relațiune de apróре. de Episcopulŭ Melchisedecŭ.

Notiță istorică despre orașulŭ Botoșanĭ, de A. Papadopolŭ-Calimachŭ.

Raporturĭ asupra câtorva mânăstirĭ, schiturĭ și bisericĭ din țeră, presentate Ministeriului Cultelorŭ și alŭ Instrucțiunei publice, de Gr. G. Tocilescu.

Dare de semă despre colecțiunea de documente istorice române aflate la Wiesbaden. — Cuvêntare pentru aniversarea dilei de 10 Maiu, ținută de Dimitrie A. Sturdza.

1. Scrisóre autografă dela Mihaiu Vitezulŭ. — II. Stegulŭ lui Șerbanŭ Vodă Cantacuzino. — III. Nouĕ descoperirĭ numismatice românescĭ. — Cuvîntare pentru aniversarea dilei de dece Maiu, ținută de D. A. Sturdza.

Secțiunea a II-a a Tomului IX cuprinde, după decisiunea dela 28 Martie 1887, memoriile Secțiunilorŭ tipărite în volume separate. Astfelŭ s'au terminatŭ și închisŭ Memoriile secțiunei istorice, formândŭ unŭ volumŭ compusŭ din următórele memorii:

Dece Maiu. Memoriu presentatu Academiei de D. A. Sturdza.

Biserica din Părhăuțĭ în Bucovina, de R. Fl. Marianŭ.

Sema visteriei Moldovei din 1818, de V. A. Urechiă.

O statistică a Țĕrii Românescĭ din 1820. Comunicare de V. A. Urechiă.

Inscripțiunĭ după manuscrise. Comunicărĭ și note de V. A. Urechiă.

Generalulŭ Kisseleff în Moldova și Țera Românéscă. 1829—1834, după documente rusescĭ de A. Papadopolŭ-Calimachŭ.

Notițe despre Slobozii, de V. A Urechiă.

Volumulŭ cu Memoriile secțiunei scientifice cuprinde următórele:

Despre originea și modulŭ de zăcere alŭ Petroliului în generalŭ și particularŭ în Carpațĭ. — Discursŭ de recepțiune de Gr. Cobalcescu, — cu Rĕspunsŭ de Dr. D. Brândză.

A treia sesiune a congresului Geologicŭ internaționalŭ ținutŭ la Berlinŭ în 1885. Relațiune de Gr. Stefănescu.

Aperătorulu de trăsnetŭ [Paratonnere], de Em. Bacaloglo.

Alŭ VI-lea Congresŭ internaționalŭ de Igienă și demografie și esposițiunea de igienă și demografie din Viena [Septemvre-Octomvre 1887]. Relațiune de Dr. I. Felix.

2. Din *Operele complete ale lui Miron, Costinŭ*, carĭ se publică de către colegulŭ nostru d-lŭ V. A. Urechiă; a apărutŭ tomulŭ II, în care se cuprindŭ scrierile mai micĭ ale celebrului cronicarŭ moldoveanŭ, dintre carĭ mai multe au fostŭ pană acum inedite. Volumulŭ acesta este amplificatŭ cu unŭ mare numĕrŭ de facsimile de pe documente, pecețĭ, inscripțiunĭ și altele.

Ministeriulu Instrucțiunei publice a luatŭ asupra sa tóte cheltuelile necesitate de acéstă publicațiune, în care s'au strînsŭ tóte producțiunile literare ale marelui logofĕtŭ și cronicarŭ alŭ Moldovei din seculŭlŭ alŭ XVII-lea.

3. *Istoria lui Herodotŭ*, în traducerea premiată a d-lui D. I. Ghica, a continuatŭ a se tipări și în cursulŭ anului trecutŭ; ea a ajunsŭ pănă la pagina 128 și pănă la capitolulŭ 74 alŭ cărței întâiu a lui Herodotŭ.

4. In sesiunea trecută ațĭ decisŭ tipărirea colecțiunei de basme și cântece populare în dialectulŭ macedo-românŭ, culese și traduse în limbile românŭ și francesă, de către rĕposatulŭ nostru colegŭ, doctorulŭ *Obedenaru*. Acéstă colecțiune s'a tipăritŭ întrégă sub îngrijirea de aprópe a bibliotecarului Academiei, d-lŭ I. Bianu, și formézà unŭ volumŭ în 8° de 336 pagine. Unŭ glosariu completŭ pentru textele cuprinse în acestŭ volumŭ se va adăoga la sfârșitulŭ lui. Deosebite cause au împedecatŭ însĕ ca acéstă lucrare sĕ se facă în cursulŭ anului și de aceea publicarea volumului nu s'a terminatŭ încă.

Lucrarea se va face în anulŭ viitorŭ.

5. Flora Dobrogei de d-lŭ colegŭ Dr. D. Brândză, lucrare căreia i s'a acordatŭ premiulŭ Lazărŭ în sesiunea trecută, nu a fostŭ pusă încă sub tiparŭ. Autorulŭ a voitŭ sĕ supună mai întâiu acéstă importantă lucrare sciințifică unei revisiunĭ, după care va începe tipărirea ei.

6. La 1881 s'a publicatŭ de către d-lŭ colegŭ B. P. Hașdeu întâiulŭ tomŭ alŭ Psaltirei slavo-române a diaconului Coresi, tipărită la 1577. Acum d-lŭ Hasdeu a începutŭ tipărirea tomului alŭ doilea alŭ acestei publicațiunĭ. Ea va cuprinde Analecte despre mișcarea literară extra-coresiană la Românĭ între 1570 — 1580, despre nemulŭ lui Coresi în România, despre activitatea cărtuerăréscă a diaconului Coresi și despre Psaltirea cea româuéscă dela 1577.

Acestŭ volumŭ va continua a se tipări și se va termina în cursulŭ anului.

7. Tipărirea Marelui Etimologicŭ alŭ Româuiei a continuatŭ fără încetare și în cursulŭ anului trecutŭ. Fâsciórâ I-a din tomulŭ II, cuprindêndŭ cuvintele „Amus-Apuc", a fostŭ publicată în luna Octomvre; fâsciόra II-a, în care se apropie finirea literei A, este de asemenea terminată și se va publica chiar în cursulŭ actualei sesiunĭ. Colegulŭ nostru d-lŭ B. P. Hașdeu, autorulŭ acestei lucrărĭ monumentale, a cititŭ în ședințele dela 5 Iunie și 4 Decemvre câte-va articole din lucrarea sa. D-sa se va conforma și acum vechiului și bunului sĕu obiceiu, de a vĕ presenta însu-șĭ o relațiune despre mersulŭ marei sale lucrărĭ.

8. Nu s'a începutŭ încă tipărirea scrierei Țĕranulŭ Românŭ de d-lŭ Gr. G. Tocilescu, căreia i s'a acordatŭ la 24 Martie 1882 premiulŭ Năsturelŭ Herĕscu de 5,000 lei. Manuscrisulu acestei lucrărĭ se află depusŭ la Academiă, după ce a fostŭ supusŭ unei revisiunĭ generale.

Tipărirea acestei scrierĭ se va face în curêndŭ în Analele Academiei.

9. De asemenea se află pregătită publicarea Catalogului descriptivŭ alŭ monumentelorŭ sculpturale și epigrafice din Museulŭ Naționalŭ de Antichitățĭ.

(Va urma.)

Furnisare pentru armata bulgară. După o împărtășire a consulatului generalŭ c. r. austro-ung. din Sofia către camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ, ministeriulŭ princiarŭ bulgarŭ de rĕsboiu va publica în curêndŭ pertractare cu oferte, ce se va ține în Maiu, pentru furnisarea pănă la 13 Noemvre a următorilorŭ articulĭ de echipamentŭ:

44.000 metri postav sur de mantale
39.000 „ „ verde 'nchisŭ,
14,000 „ „ vênĕt închis (civit)
1,000 „ „ roșu,
400 „ „ albŭ,
250 „ „ galbenŭ,
400 „ „ vênĕt deschis azuriu
(lățimea 1 m. 40 cm.)
64,000 părechĭ de cisme.
5,400 complexe de pele,
92,000 m. pânză de vêntrele la (corăbii)
8,000 m. pânză flamandă, lățimea 72 cm.
6,200 păturĭ pentru soldațĭ,
3,100 aripĭ de corturĭ.

Circulŭ Born dă astădĭ ultima representațiă. Representația de erĭ a fost ca și cele trecute — dela care merită amintire d. Henry Steiner ca Indiană călare, Mr. Woodie în grandiósele sale pirouette și salto-mortale pe calŭ, signora Clotilde Rossi în salturile ei înainte și îndĕrĕtŭ pe calŭ, Mr. Freed Cooke nentrecutulŭ jockeu în arta călăriei — deosebită de bine întocmită; artiștii, escelențĭ în tóte producerile lorŭ. Publiculŭ i-a aplaudatŭ multŭ ér d-șóra Ghica a primitŭ și douĕ buchete frumóse și marĭ, d-lŭ Heuberger, dibaciulŭ dresseurŭ, o corónă. D-șóra Edvards călărĭ asară cu unŭ avêntŭ aprópe sĕlbaticŭ de îndrăsnețŭ ér în Ieu de Barre esecutatŭ de d-șórele Ghica, Stoodley și Edwards, d-șóra Ghica a rĕmasŭ învingĕtóre. D-șóra Ghica a mai călărit, asemenĭ lui Heuberger, unŭ armăsarŭ rusescŭ în totŭ felulŭ de mersurĭ; Heuberger a mai seceratŭ aplause îndelungate cu Athos, Porthos, Aramis și D'Artaquan, precum și cu valsulŭ esecutatŭ de alțĭ doi cai. — Signora Rossi își repeți eserciţiile ei grele pe sîrmă, rĕușindu-i tóte dela prima încercare și Ich-Kichsee pe prăjina de Bambus făcu pe mulțĭ sĕ tresară la îndrăsnețele-i oscilațiunĭ în înălțimea circului. După posta maghiară, au fostŭ presentațĭ asară și elefanții, fără sĕ fi fostŭ anunțațĭ în programŭ. — Aragemŭ atențiunea publicului, aducêndu-i aminte, că astădĭ suntŭ ultimele representații la 4 și 7 óre.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 10 Aprilie. Crisa cancelarială e neresolvată încă. Se pare, că ambele părțĭ țină strînsŭ la punctulŭ lorŭ de stadiu. Deși în aparență este armistițiu, lumea e pregătită a vede ivindu-se din nou, încă înainte de finele sĕptĕmânei, contrastele esistente.

Bucurescĭ, 10 Aprilie. Ministrulŭ de esterne Carp cetesce în cameră o declarațiune ministerială, care dice, că regele a alesŭ ministerulŭ actualŭ, fiindŭ că stă neutralŭ între partide. Cu privire la politica esternă, este o legendă a dice, că ministrulŭ actualŭ face politică germană. Desvoltândŭ programulŭ politicei interne, declară, că e cu neputință a păși la urna electorală în timpulŭ iritațiunei momentane ce domnesce, dér aștéptă pănă ce se vorŭ linisci spiritele, apoi se vorŭ disolva camerile. Cere în fine votarea bugetelorŭ. Parlamentulŭ se va disolva în jumătatea ântêia a lunei Septemvre.

DIVERSE.

O istoriă ciudată. Un soldatŭ francesŭ dintr'unŭ batalion de vênătorĭ, în garnisónă la Troyes, venise sĕ petrécă câte-va dile în familia sa. Mai acum câte-va dile, trecêndŭ printr'o stradă, însoțitŭ de tatălŭ sĕu, o jună femeiă îi eși înainte ținêndŭ în brațe o fetiță. Acéstă femeiă fusese amanta soldatului mai nainte d'a pleca la armată, și avusese cu ea o fetiță, în etate de optŭ lunĭ. După ce vorbi cu amantulŭ ei, îi puse copila în brațe și o luà la fugă. Soldatulŭ rĕmase uimitŭ în mijloculŭ stradei cu fetița în brațe. Ne sciindŭ ce sĕ facă, se duse la biuroulŭ unui comisarŭ de poliţiă. Comisarulŭ îlŭ sfătui sĕ adopte copila, care era a lui din momentulŭ în care mamă sa o părăsise. Tatălŭ soldatului, unŭ forte soldatŭ decoratŭ cu medalia militară, primì cu entusiasmŭ propunerea și declarà că va fi nașulŭ micei ființe. Luà apoi copila și o dusə acasă. Fetița care-șĭ perduse mama, găsi o familiă la acestŭ brav omŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 10 Aprilie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.50	Vend.	8.51
Argintŭ românescŭ .	„	8.45	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.04
Lire turcescĭ	„	11.32	„	11.35
Imperialĭ	„	10.32	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	104.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 9 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	97.85
Renta de hârtiă 5%	85.64
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (3-a emisiune) . .	0 109.80
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu	104.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	104.
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	78.60
Renta de argintŭ austriacŭ	81.
Renta de aurŭ austriacă	111.20
Losurĭ din 1860	132.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	863.—

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

și ascultau cu mare băgare de semă și de multe orĭ rostiau și ei din cuvintele bĕtrânilorŭ; ómenii mai tinerĭ erau mai posnașĭ, se lega unu de altu, făceau câte o glumă de rîdeau și muierile, carĭ erau grămădite pe la spatele ómenilorŭ, orĭ erau prin tindă orĭ prin casă. Muierile când nu rîdeau de ce spuneau ómenii, mai alesŭ vorbiau de mirésă, de gătela ei, vorbiau de feciorĭ și de multe orĭ una se pleca și șoptia alteia la urechiă, că cutare a cerutŭ pe cutare, că mama cutărei fete a îmbiatŭ ea însășĭ pe feciorn cutare și altele; altele eră începeau sĕ-șĭ șoptéscă, că cutare omŭ a venitŭ la nuntă cu cămașa și ciórecii nespălațĭ bine, orĭ că a venitŭ ne rasŭ orĭ cu cismele pline de noroiu, și cu tóte astea totŭ sciau spune de fiăcare câtŭ a dăruitŭ.

Dăruitu se începea nu multŭ după aședatu la masă și după-ce nuntașii erau cam toțĭ adunațĭ. Mai întâiu se dăruia dela socrii ăi marĭ: o perină orĭ douĕ, straiu orĭ țolŭ după cum le da mâna, și pe periuĭ gimbiru miresii, pe care ginerele îlŭ dusese miresii Sâmbătă sera cu punga. Dela mirésă, adecă dela sócra mică, se dăruia: straiu, pândătură, șervete, ștergare pentru îmbrobodiťŭ și ștergare de ștersŭ. Apoi dăruia nunu: șese, șépte sfanțihe de argintŭ, câtŭ avea plăcere. După nunŭ dăruiau ómenii ceilalțĭ, care doi, care trei, care patru sfanțihĭ de părecche, care după cum îi lăsa inima; unu singurŭ duruia unŭ sfanțihĭ; câte o muiere, de era singură, cumpĕra de darŭ orĭ o tigaiă, orĭ unŭ lămpașŭ, orĭ unŭ răzîitorŭ sĕu unŭ tacâmŭ (douĕ furculițe, douĕ cuțite și douĕ lingurĭ), o tavă orĭ douĕ sfeșnice cu lumînărĭ în ele, orĭ chiușóre (piulițe), orĭ unŭ cortŭ și altele. Alta dăruia unŭ blidŭ de cusutorŭ orĭ o năstrapă*) orĭ unŭ castronŭ de cusutorŭ, orĭ unŭ fierŭ de călcatŭ și altele. — Nunu și ómenii, carĭ erau pușĭ la masă, dăruiau sîngurĭ. Socrii, ómenii carĭ nu erau pușĭ la masă, ci erau mai pânlăturĭ, muierile vĕduve și feciorii, dau la chiămătorĭ de dăruiau. Chiămătorii câtŭ ținea dăruitu și apoi câtŭ cărau pe masă, umblau totŭ cu cârpa încinșĭ peste mijlocŭ și în capu golŭ și cu gârbaciu în mână. Chiămătorii dela cine ce le da luau daru și mergeau pănă aprópe de masă și dăruiau: „Ia a nume de bine, jupâne ginere, dela cutare atâta, (numiau persóna și daru); dela Dumnedeu mai multŭ, dela d-lui mai puținŭ". — Când își dăruiau ómenii singurĭ, nu diceau decâtŭ: „Ia a nume de bine, jupâne ginere; dela Dumnedeu mai multŭ". De dăruiau banĭ, chiămătorii după-ce îi daruiau îi aruncau, ca sĕ se vadă, în taleru de pe masă cu bucățelele de pâne; sculele și celel'alte dăruite și arătate, orĭ le lăsau pe masă, orĭ le duceau în casă și le da în sema sócrei. Orĭ de câte orĭ dăruia cineva, ginerele mulțămia luându-șĭ pălăria orĭ căciula din capŭ.

Dăruitu ținea cam câte unŭ césŭ orĭ și mai multŭ, după mulțimea și a nuntașilorŭ. Când nunu vedea că s'a isprăvitŭ de dăruitŭ și după-ce întreba și pe chemătorĭ, și și ei spuneau, că s'a isprăvitŭ de dăruitŭ, nunu vĕrsa daru din blidŭ, cu pâne cu totŭ, într'o basma, îlŭ înfășura și îlŭ da miresii; mireasa îlŭ lua și săruta mâna nunului și da daru nunii, éră nuna îlŭ lua, îlŭ lega bine și îlŭ băga miresii în sînŭ.

Uneorĭ înainte d'a se fi sfârșitŭ de dăruitŭ, cam pe la isprăvite, ca unŭ felŭ de glumă, unu sĕu altu din chemătorĭ lua pe nespuse pe unŭ băiatŭ, îlŭ ridica în susŭ și-lŭ dăruia: „Ia a nume de bine, jupâne ginere, unŭ ciobanŭ la oi." Decă băiatu plângea orĭ óre-cum, îlŭ împăca cu unŭ creițarŭ orĭ doi. Mai mare era gluma, de rideau toțĭ ómenii, când lăutarii pe neșciute se dăruiau unu pe altu.

Lăutarii erau atuncĭ cu verghina (țimbalŭ) de se întrebau: „ai băgatŭ și cu verghina"? Verghina era cu córde multe de bătea în ele cu pene orĭ cu ciocănele: când mergea o ducea „de gâtŭ," când sta o punea pe o meșciórà orĭ pe unŭ scaunŭ. Altu era cu fluerŭ de osŭ (naiu): multe fluere, de le plimba pe la gură de colo pănă colo și sufla în ele. Alții erau cu lăuta, altu cu clanaretu.

După-ce se sculau dela dăruitŭ, ginerile cu mireasa de mână, mireasa totŭ cu procovu în capŭ întra în tindă și la intrare sócra a mare le frâugea la amândoi unŭ colacŭ în capŭ, și din elŭ bucățĭ și bucățele le arunca la muerĭ, la ómenĭ, prin curte, prin tindă, pe unde erau.

(Va urma.)

*) Cană de cositoru cu capacu totu de cositorŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reinoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai avemŭ din anii trecuți numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei," precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Tra s."

DE INCHIRIATŬ

O odae frumósă către stradă, nemobilată, cu bucătăriă etc. etc.
O odae mică spre curte, mobilată.

In Tĕrgulŭ pómelorŭ. Nr. 93, I etagiu.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ. Strada Poștii No. 608.

Fabrica de mărfurĭ de argil (humă) ars și de sobe de căhălĭ din Cârstian, societate pe acții.

Avemŭ onóre a anunța, că singurulŭ representantŭ alŭ fabricei nóstre de humă arsă [pămêntŭ de óle] din Cârstianŭ, este de aci încólo domnulŭ **Ludwig Rhein, Brașovŭ, Strada Poștii** [Nonnengasse] **No. 608,** unde pentru înlesnirea publicului

Amŭ espusŭ în depositŭ permanentŭ modele din tóte produsele nóstre de celŭ mai bunŭ și mai probatŭ argilŭ alŭ Ardélului — sigurŭ împotriva focului — și recomandămŭ cu deosebire

Sobe de căhălĭ și sobe cu vatră turnate în formele și colorile cele mai moderne și mai pline de gustŭ.

Fabricate de humă arsă, lustruite pe amêndouĕ părțile și anume, sulinare pentru conducerea apei, de orĭ-ce dimensiunĭ — **durabilitatea se garantéză** — coperișe de urlóe [coșurĭ] de tótă forma și mărimea, țevĭ pentru aburŭ, hornurĭ pentru remise [magazii] de locomotive, plăcĭ turnate pentru păreți, iezle pentru nutrețulŭ cailorŭ în formă de scoică, cărămidĭ de filtratŭ, ramure de sulinarŭ, canale pentru aborturĭ, pâlnii, blide, și altele și altele; asemenĭ și mărfurĭ de argilŭ pregătite după modele și desemnurĭ.

Mărfurĭ de Chamoth: cărămidĭ de Chamoth resistente focului, canale, plăcĭ, petri fasonate, cărămidĭ-icurĭ, retorte de gazŭ, petrii pentru poleială, părțĭ constitutive de sobe, tinciu, prafŭ, cuptóre, apoi humă dură și resistentă la focŭ.

Ornamente pentru zidirĭ, (terracotta] se prepară prompt și fórte eftinŭ.

Recomandândŭ fabricatele nóstre bunăvoinței onor. publicŭ, ce și până acum a avut-o și asigurându-lŭ de celŭ mai atentŭ serviciu și pe prețurĭ fórte ieftine

Ne rugămŭ ca comandele sĕ se adreseze la depositulŭ nostru la d-lŭ Ludwig Rhein, Brașovŭ, Strada Poștii No. 608.

Fabrica pe acții de humă arsă și de sobe de căhălĭ din Cârstianŭ.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ. Strada Poștii No. 608.

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ

Depositulŭ fabricei de mărfurĭ de argilŭ arsŭ și de sobe de căhălĭ la LUDWIG RHEIN, Brașovŭ. Strada Poștii No. 608.

52—48

Se deschide abonamentŭ pre anulŭ 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ-literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XII. — Apare în 1 și 15 dĭ a lunei în numerĭ câte de 2—3 cóle cu ilustrațiunĭ frumóse; și publică articlii socialĭ, poesii, novele, schițe, piese teatralĭ ș. a. — mai departe tracteză cestiunĭ literare și scientifice cu reflesiune la cerințele vieței practice; apoi petrece cu atențiune viéța socială a Românilorŭ de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiunĭ din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijile vieței; și preste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ individilorŭ din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl., pentru România și străinătate 10 francĭ — lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

PREOTULŬ ROMÂNŬ. Diarŭ bisericescŭ, scolarŭ și literarŭ — cu ilustrațiunĭ. — Cursulŭ XIV. — Apare în broșurĭ lunare câte de 2½ — 3½ cóle; și publică portretele și biografiile archiereilorŭ și preoților mai distinșĭ, precum și alte portrete și ilustrațiunĭ, — mai departe articlii din sfera tuturorŭ sciințelorŭ teologice și între aceștia mulțime de predice pre duminecĭ, serbătorĭ și diverse ocasiunĭ, mai alesŭ funebralĭ, — apoi studii pedagogice-didactice și scientifice-literarĭ; și în urmă totŭ soiulŭ de amĕnunte și scirĭ cu preferința celorŭ din sfera bisericéscă, scolastică și literară. — Prețulŭ de prenumerațiune pre anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei, plătibilĭ și în bilete de bancă orĭ marce postalĭ.

Colectanții primescŭ gratisŭ totŭ alŭ patrulea esemplarŭ.

Numerĭ de probă se trimitŭ gratisŭ orĭ-cui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU" în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totŭ de aci se mai potŭ procura și următórele cărți din editura propriă:

Apologie. Discusiunĭ filologice și istorice maghiare privitóre la Românĭ, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețulŭ 30 cr.

Renascerea limbei românescĭ în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulŭ broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tóte trei împreună 1 fl.

Cuvêntărĭ bisericescĭ la tóte sĕrbătorile de peste anŭ, de I. Papiu. Unŭ volumŭ de preste 26 cóle. Acest opŭ de cuvêntărĭ bisericescĭ întrece tóte opurile de acestŭ soiu apărute până acum — avêndŭ și o notiță istorică la fiă-care sĕrbătóre, care arată timpulŭ introducerei, fasele prin carĭ a trecutŭ și modul cum s'a stabilitŭ respectiva sĕrbătóre. Prețulŭ e 2 fl.

Barbu cobzariulŭ. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulŭ 15 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 20 cr.

Idealulŭ perdutŭ. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: **Idealulŭ pierdutŭ** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulŭ 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă poporală de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Codreanŭ craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Ultimulŭ Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțŭ. Prețulŭ 25 cr.

Branda sĕu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșŭ. Novelă istorică națională. Prețulŭ 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Prețulŭ 30 cr.

Probitatea in copilăriă. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețulŭ 10 cr.

Hermanŭ și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantinŭ Morariu. Prețulŭ 50 cr.

Ifigenia in Aulida. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Prețulŭ 30 cr.

Ifigenia in Tauria. Tragediă în 5 acte după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Prețulŭ 30 cr.

Petulantulŭ. Comediă în 5 acte, după Augustŭ Kotzebue, tradusă de Ioanŭ St. Șuluțŭ. Prețulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicóră, prof. gimnas. — Cu portretulŭ M. S. Regina României. Prețulŭ 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafirĭ și viorele, poesii poporale, culese de Ioanŭ Popŭ Reteganu. Unŭ volumŭ de 14 cóle. Preț. 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa sĕu Closca cu puii ei de aurŭ. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulŭ 20 cr.

Biblioteca Săteanului Românŭ. Cartea I, II, III, IV, cuprindŭ materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ la tóte patru 1 fl. — câte una deosebĭ 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii fórte interesante și amusante. Prețulŭ 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerciu și chemiă. Prețulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulŭ 30 cr.

Indreptarŭ teoreticŭ și practicŭ pentru invĕțămentulŭ intuitivŭ în folosulŭ elevilorŭ normalĭ (preparandialĭ), a învĕțătorilorŭ și a altorŭ bărbați de scólă, de V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ preparandialŭ. Prețulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura nóstră pedagogică abia aflămŭ vre-unŭ opŭ, întocmitŭ după lipsele scólelorŭ nóstre în mĕsura în care este acesta, pentru aceea ilŭ și recomandămŭ mai alesŭ directorilorŭ și învĕțătorilorŭ ca celorŭ în prima liniă interesațĭ.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De V. Gr. Borgovan. Prețulŭ 15.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în trei cursurĭ de Maximŭ Popŭ, profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualŭ aprobatŭ prin ministeriulŭ de culte și instrucțiune publică cu rescriptulŭ de datŭ 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Prețulŭ 30.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioanŭ Buteanu, prof. gimn. Unŭ volumŭ de peste 30 cóle. Prețulŭ 2 fl.

Manualŭ de stilistică de Ioanŭ F. Negruțŭ, profesorŭ. Opŭ aprobatŭ și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulŭ de dato 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică fórte bogată a acestui op — cuprindêndŭ compositiunĭ de totŭ soiulŭ de acte obveniente în referințele vieței socialĭ — se póte întrebuința cu multŭ folosŭ de către preoțĭ, învĕțătorĭ și alțĭ cărturarĭ românĭ. Prețulŭ 1 fl. 10 cr.

Nu mĕ uita. Colecțiune de versurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă ș. a. Prețulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în scóla poporală pentru învĕțătorĭ și preparandĭ. Broș. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu profesorŭ preparandialŭ. Prețulŭ 80 cr.

Cele mai eftine cărțĭ de rugăciunĭ:

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ fórte frumosŭ ilustrată. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 40 cr., legatŭ 50 cr., legatŭ în pânză 60 cr., legatŭ mai finŭ 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de luxŭ 1.50—2.50

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată, pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Prețulŭ unui esemplarŭ broșuratŭ e 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pândă 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele, Cu mai multe icóne frumóse. Prețulŭ unui esemplarŭ e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtórei de D-deu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu icóne frumóse. Prețulŭ unui esemplarŭ spedatŭ franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Prețulŭ unui esemplarŭ legatŭ și spedatŭ franco e 15 cr.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.